

3

Zadno

P z a t f o w a ñ e

Na Mězlu Palmarnu,

sa tim

do Serbskego pschestawjone

a schischcane,

---

af jo wo ñimskej Mězi

Wittenbergu
schischcane podla Eharisiuša.

Sachopenk.

Neto bu Konz, Bozi twojej, —
Pschijaschel! tak huplakanej,
Zo ta gorka smersch net samknula!
Sa mno bezachu Dsi smertne,
Ma Rozona Klojsche
Zo schi gledna Kschej s Hutschobi bezata
Tvoj Duch hujze ktom' Woschjoju,
Po Teschnizi, k'Wotpozinku.
Ja pschi tom Rome sa nim plakam,
A, ak mogu, hogledam se
Zo twojo Scheto jrahone,
A ja zuju, zož na tebe mam.

Text.

Joh. 19, 38 - 42. Ga wšeschtej wonej to
Jesukowe Scheto, a wšaschtej jo do Rubow swoz
hezimi Wěžami ako te žizi Nalog mejachu jako
pasch. 28.

Prótkgrono.

Wono jo se tomu Woschjoju spodobalo, abú
wó nom schifna Polnoscz búdlika. Col. 1.
19. Tak gróni ten Požol Pawol wot Jesom
Kristuša. Wono jo schifno psches nogo a kno-
nu stworone; schifno, zož na Nebju a na Se-

mí jo, hobojo to Wídobne a Nėwídobne. Won
 jo prótk schifnich Wězow, a wono hoba
 stoj Schifno psches nogo, teke jo Schifno psches
 nogo hujadnane, kńomu samemu, zož na Semí
 abo na Nėbju jo, a wono būdli neta wó nom
 schifna Polnoscz; pscheto tak jo še tomu Wosch-
 zoju spodobalo, až wó nom, tom sarezanem Bo-
 žem Jagńeschu, schifna Polnoscz dejascho bud-
 lisch. Schifno togodla, zož ten Złowék křwo-
 jej Sbožnosczí troba ma, wó Zafu a Nímerenosczí,
 schifno zož Bog tomu Złowékoju wot Sbožnosczí
 zo pschilebgožisch, schifna Boža Gnada, schifn
 Boží Trožit, schifno Bože Wjasele, schifna Bo-
 ža Moz būdli wó Jesuŝu Kristuŝu, tom Křchi-
 zowanem; ta žeta Polnoscz teje Gnadi, ta žeta
 Sbožnoscz būdli wó jogo Hutschobé. Chtož
 neta se šwojeju Hutschobu pschi Jesu Kristuŝu
 nejo, a wó nogo nėwėri, ten nama teje Polnos-
 czi, tomu brachujo ta Polnoscz, kotaruž Bog
 tomu Grěschńikoju rad zo dasch. Pscheto wono
 jo to Bože Spodobane būto, až nıcht pschi nom
 nedej Gnadu namakasch, ako jano wó Jesuŝu,
 a až žedna Duscha tu Sbožnoscz nedej dostasch,
 ako jano wó tom sarezanem Božem Jagńeschu.
 Chtož Božu Gnadu, pschawi Trožit, pschawe
 Wjasele, Žiweńe, Sbožnoscz a Hušwěscheńe mı-
 mo Jesuŝa pŭta, ten nıž wot togo nėnamakajo,
 pscheto jano wó nom būdli ta Polnoscz, ta Pol-

noscz
 chudej
 wó W
 Wět
 Křtu
 mŭflo
 bė wó
 nam p
 wele
 psche
 to Jes
 hobm
 žitne
 kotare
 zej na
 ten te
 Wěze
 jaden
 pschi
 hujaw
 a pschi
 nim.
 že sgo
 noscz

Ta
 h

nosć Božej Gnadi schělně. Ehtož se swojeju
 chudeju Hutschobu podla Jesuša Kristuša jo, a
 wó Wěrnosći wó nogo wěri, ten husgonijo, až to
 Wěrnosć jo. A to hobotwarzijo teke, až Jesuš
 Kristus, ten Kschizowani, namožo dosć hob-
 mußloni busch; až jaden namožo dosć k Hutschob-
 é wósesch, zo won sa nas jo zinił, scherpet a
 nam psches to sařtužit. A gabú teke jaden to
 wele Lět sařobu k Hutschobé wóset, ga nebi wono
 pscheto hischczi dosć būto; a gabú teke jaden
 to Jesu Kristušowe Scherpeně pscheze hužitne
 hobmußlił, ga nehobmußlił jo jaden pscheto hu-
 žitne dosć. Wono mostano to sa nas to Žeto,
 kotarež jo to nejtroubnějsche, a kotarež ma nejwě-
 zej na se. A jeja Hutschoba pschamé sa tim jo,
 ten teke sgonijo, kafi Hužitk jaden wot togo ma.
 Wězej jaden Jesuša wó jogo Scherpenu a ato
 jaden pokutni Grěschnik, tak až Boži Duch jogo
 pschi tom wěžo, hobmußlijo, wězej jaden snogo
 pužiwa a wězej možo ten nutschikani Złowěk roscz
 a pschiberasch sa teju Božeju Wolu a Spodo-
 him. Ehtož jano zo, ten možo teke wó tej Žtun-
 je sgonisch, až wó Jesu Kristušu schikna Pok-
 nosć būdli.

Prótknaseñe.

Za Grěschnikowa Hutschoba jo žinša
 hischczi na Golgatha, spominajo

hischczi na tu Jesurowu smersch,
wizi na blédnem jogo Schéto se
Kschize dofojwósesch a namakajo se
sniim wó Nowé.

Sen sachadni swéti Žeň béscho to blédne, naž
mú spomínachmú: Sen Žaß jogo smerschi. Tam
wostachmú mŭ stojezi, a och! kak rad wostaŭo
jaden tam stojezi! Kak rad se žarži tam gorej
togo chudego Grěschnika Hutschoba!

So Hofognusche teje Kristuroweje smerschi
béscho to nejmožebnějsche, kotarež béscho na swě-
saje bužo a kotarež swojogo Nowna nebéscho mē-
to a teke nebužo mēsch. Na tom Hofognuschu
wotporiwalcho nāscho Žiweŭe. Nebužascho Je-
suß tak dlujko, až do togo Hofognuscha teje smers-
chi, scherpet; gu nebužascho nascha Sbožnosč
žtandopu sporana hordowata, a ta Boža Pscha w-
dosč nebužascho nam mož to Žiweŭe pschipoŭe-
dasch. Zogodla lažascho na tom Hofognuschu
teje Jesuroweje smerschi welgim wele, jo
schitno. Kak rad bebé ten Kschescžian to doho-
tujo: kak won jo humzet, kak won togo Duchy
jo gorej dat, kak jogo Žlonki ŭu choptily sinne
bumasch, kak jogo Boži se stej choptej łamasch,
kak jogo Lizi stej choptej sbélesch, kak se to bléd-
ne Bošche teje smerschi pschibližascho, kak se na
blédnem jogo Hutschoba łamascho, kak jogo Wo-

ži, jogo
smertner
blijo wo
Glowu
won tek
Bože P
Žapi, a
Kschej
schitno
ten tsch
mret, r
czian to
scho dok
až do f
možasch
scho m
nu mŭ
Kschw
kotara
Doscž
dosč se
niet to
schitno
ne Ch
Chrap
chu liž
žich S
až nie

ji, jogo muznej saplakanej Boži, že njet k tomu
 smértnemu Spanu samknušchtej, kak jogo Ho-
 blizo wówschoscz bléde buwascho, kak won swoju
 Głowu pochili a njet wó Mrěschu běscho, kak
 won teke saměscze humre, kak jaden Wojak, psches
 Bože Pschipošlasche, jomu s Rožonom do Woka
 žapi, a jomu tu Hutschobu pscheŕtoji, kak tam
 Kschej a Woda wón bēžascho; a njet, ako won
 schikno běscho dokonžował, njet hujze ten Duch,
 ten kschasni Jesuŕowi Duch, njet bu Jesuŕ sa-
 mreti, won bu nabogi. Kak rad šebé ten Ksches-
 ezian to doholujo! Dokulaž won njet schikno bē-
 scho dokonžował, ga možascho won njet swoju
 až do šmerschi muznu Głowu doŕoj sechilasch, ga
 možascho jogo Duch snogo huhnisch. Njet bē-
 scho won že došč na šwěsche müšlit, sa tu Gmej-
 nu müšlit, kotaruž won šebé se šwojeju hegen
 Kschwju běscho hufupit. Steju šledneju Müšlu,
 kotaraž hiščezi sa nu troba běscho, huhnu won.
 Došč běscho won njet sdichował, došč plakať,
 došč scherpet. Za Boža Pschawdošč běscho
 njet to šłowo hugronika: Wono jo došč! A
 schikne jogo s Dichomaňa, schikne jogo Dsi, schik-
 ne Chrapki jogo Snoja teje Teschnize, schikne
 Chrapki jogo Kschwě, schikne jogo Müšleňa bē-
 chu lizone, schikno běscho napířane wó tich Bo-
 žich Knigtach, a Boži Palz teke běscho šobu tať,
 až nedejascho pschechischone hordowasch, napířať,

aſ ſchikne Müſſli Jeſuſa nad jogo Gmejnu, nad
 jogo Zerkwju dejachu humežone, pſchawé hume-
 žone buſch — aſ ſchikno Spodobanie jogo Hut-
 ſchobi wó Wěrnosczi dejascho dopotłone buſch, aſ
 wot jogo Zerkwé, wot jogo Gmejni ras to ſa-
 pſchawdu dejało hordowasch, zož won na nej kſcheł
 meſch. To bėſcho taſ napíſane, aſ nedejascho
 mož hulaſchowane buſch. Wono to ſame teke
 bėſcho neta možno, Jeſuſ bėſcho ſam huzi-
 nił, aſ to možno bėſcho, pſcheto won bėſcho,
 togo Ducha, kotariž bėſcho ſgubjoni bůł,
 ſBoga ſaſej pſchínaſł, togo nowego Zło-
 wěta, tu nowu Stworbu bėſcho won ſam naſpet
 narožít ſe ſwojeje Hutiſchobi, ten nowi Złoměł,
 kotariž pſched Bogom možo hobſtaſch, bu ſnogo
 narožoni. Togodla bėſcho wono neta možno,
 aſ ſteje Gmejni, ſteje Zerkwé Jeſuſa to ſaho-
 pſchawdu možascho hordowasch, zož won kſche-
 ſcho meſch. Neta ſe ſtachu wó tej zetej Nature
 woſebne žiwne Tſchojeńa. To ſtúnžo pſcheſta
 ſwěſchiſch, a wono bu ſrež bėtego Dńa žarna ſlě-
 pa Schma. To wono ſe ſta hiſchczi wězej.
 Neta, ako jogo Stworíſcheł na Kſchizi ako Zło-
 wěł bėſcho humzeł, a hiſchczi ta n-íſ enſcha
 Kſcheł jogo Hutiſchobi ſe ſjogo Boga bėſcho hu-
 lała, neta ſacžěſe ſe ta Semja. To Satožěne
 teje Semé džaſcho, kſnameńoju, aſ pſa es tu
 Mož teje Jeſuſoweje ſmerſchi ſchikno dejascho

hordowasch gibane. Ze Kamenischcza se rospu-
 rowachu, kEnamenjoju, az sa tu Jesurowu
 Kschej jedna Hutschoba nedejata wezej ak twarda
 busch, a gabu tež tak twarda buła, ako Kamenisch-
 czo, az wona pscheto psches tu Kschej togo Zag-
 neschaja dejata busch dobuta. Ten Sapowest wó-
 tom Templu se rosternu, kEnamenjoju, az to,
 psches zo te Złowěki mot Boga horduju schejdo-
 wane, neto wómschoscž pschejz porane buło, a az ne-
 to kuždemu Grěschnikoju dejato busch pschjwodane,
 az mogł sijejakschitim Hoblizom do togo Nejswět-
 schego nutsch hysch, a psched ten gnadni Stot
 stupisch. Wele Kowi se motworichu, wele Schē-
 la tich Humarlich, kotarež spachu, buch se Ži-
 wenim napokłone, kEnamenjoju, az te Grěsch-
 niki, kotarež se napscheschirwo nestawjaju, tak
 ako te same humarle Schēla se napscheschirwo
 nestawjachu, neto mot teje Jesuroweje smerschi
 niz hinatschego neměly kdozakaŋu, ako Žiwene,
 same Žiwene teje Dusche sa ten Zaß a tu Nimer-
 noscž. Tak bu ta zela Macura na jadnu woßeb-
 nu Wísu gibana; a zo ga žěscho na Nebju prók?
 Za Duscha Jesuša bu tam huwítana. Ten huj-
 žoni Duch Jesuša bu tam huwítani mot jogo
 Woschza. Zej Kuze togo Woschza buschtej hu-
 stretej, abú jogo po woschzojstu wítalej, a niz jano
 jogo Kuze, teke jogo woschzojsta Hutschoba bě-
 scho sa jogo Duchja motworona, sa togo Duchja

tog jadnog porožonego šina. Zo nějo pschi tom ta nejlepsiha Hutschoba togo Woschza, kataraz wezej lubujo, ako še možo hugronisch, mufata zusch? Mogly mu še jano to šame Bože Wjašele někak prōtkitelowasch! Ale chto to možo? Mogt jano jaden tak ako wotnasdala wot togo nězo sazusch, zož ta woschzojska Hutschoba pschi tom jo zuka, ako wona togo Jesurowego Ducha jo hubojmēta! Ale to nicht namožo! Wono nějo možno, wot togo tudi nězo sazusch a sgonisch, to jo sa tu Mimerinoscz chowane — gaž ten Woschz nam tu Zescz bužo hopokasasch a snami gronisch, ga bužo won teke wot togo gronisch. Kake Huziwane sa nas. — Ten huzoni Duch Jesusa še huda togodla do teje Hutschobi togo Woschza, namaka tam Mēr, wotpozimawcho tam wot šwōjogo Žēta, kataraz něto budokonzowane. Schifne nebjaske Nischarstwa, kotarez na to Rywane togo Woschza južor wō šwētoseži žakachu, abū togo Jesurowego Ducha dostojne hūwitaly, modlachu še jomu šPožiwanim, Wono še namakascho wō Mēbju jedna šwēta Schischina. Zadno Sazusche wot togo Hujadnana pschejze to žete Mēbjo, ta Mož togo Hujadnana psches tu Jesurowu šmersch napotni to žete Mēbjo, a na to pschiže to Hopokasane togo Wjašela, kotarez schifne Bože Janžele, schifne Cherubimi a Serafini, tak welgim ako jano možno bēscho, na tom

mejachu, aŝ ſe ten Jeſuſowi Duch ſaſej beſcho
naſletk roſchit ; ten dopoſnioni Duch togo Humoŝ-
nika, togo Smilara, togo Huſchegomerſchnika
tich chudich Grėſchnikow ! A ten ſami dopoſno-
ni Duch nebėſcho ſam tam pſchiſchet. Won beſcho
juŝor neŝo wot ſwojogo Muta ſa ſwoje Bolofczi
ſobu pſchiniſt — ten Duch togo hobgnaŝonego
Schachara beſcho ſobu pſchiſchet ; mono beſcho
togodla welike Wjaſele na Nebju nad tim Grėſch-
nikom, kotariŝ beſcho hupſchawjoni hordowat, a
kotaregoŝ Duchu Jeſuſ Kriſtuſ juŝor moŝaſcho
prėtkpokafaſch, ako jadno Muto ſwojogo ŝurne-
go ŝeta. A ten Woſch, wjaſelaſcho ſe hutſchob-
ne a ŝaſcho : Tak deŝe ſe te hobgnaŝone Grėſch-
niki po Milionach how namaſaſch ! Tak groŝa-
ſcho ten Woſch, a to ŝete Nebjo juŝkaſcho dla
Wjaſela a luboŝnego Wjaſima. Tak ŝtelujom
ja ſebė jo prėtk. Ale chto moŝo ſebė jo pſcha-
wė a wėroſchoſcŝ prėtkŝtelowaſch ? — Ten do-
popoſnioni Duch Jeſuſa wotpozimaſcho togodla
welgim rėdne wė tej Hutſchobė togo Woſchŝa.
Neto paſ deŝaſcho to Schėto, kotareŝ hiſchczi na
Kſchizi wıŝaſcho a kotareŝ ſe Kſchwju a ſKana-
mı beſcho poſſchite, teſe k Wotpozinkoju pſchıſch.
Ze Winiki bėchu na nom ſchikno ŝinily, ŝoŝ ŝi-
niſch deŝachu. Neto mono pſchiŝe na tich Pſchi-
jaſchelow. Tim deŝaſcho to humarſke Schėto
buſch pſchiruzone, te deŝachu tu Gnadu mėſch, jo

hobstarasch, jo kRowoju sporasch. Ktomu pak
 neběcho žeden wot tich jadnasczich Huknikow hu-
 swoloni. Josef a Nikodemus, kotarejž perwej
 jogo satawjonej Huknika běschtej būlej, tej dwa bla-
 wej, ale pscheto wěrnej Huknika Jesuša jo běsch-
 tej, kotarejž psched schiknīmī drugīmī dejaschtej
 tu Gnadu měsch, až dejaschtej jogo Sakopańe
 hobstarasch. Kuždi buž spofojom stim, kžomuž
 Gnadi jo huswoloni, a žiń jano to, kžomuž jo
 hustawjoni! Kuždi jano huměž ten Statk, kota-
 riž jomu jo gorej dani. Tu Chilu pak namožo
 ʃe jaden lažko müßlich, až ten lubi Huknik Jo-
 haneš, kotariž tak dlujko běscho tam wostat, až
 won běscho wizeł ten Jesušowi Bok wotworisch,
 jo wot tam husschet. Rowno tak mačko jo ʃe
 ʃnaž to wot teze Jesušoweje Moterki stało.
 Schěžko jo jej frelich mußato busch, pschi tom Je-
 sušowem Schěle wostasch; ale gaž wona jo mog-
 la tam hobzatasch až do ʃameje ʃmerschi Je-
 suša, gaž wona jo tam wostata až ktomu Sdech-
 něnu ʃwojogo ʃina, ga jo jej ʃnaž teke ta Mož
 lůta ʃobuzelona až ktomu Sakopańu zafasch.
 Hiščeži nekotare Pschijaschelńize běchu tam po-
 dla; schikne polne Žakosczeńa, polne Lubosczi,
 polne Pschijaschelstwa, a polne wot nehugroneze
 welikeje Lužize; pscheto won běscho ěabogi.
 Josef ʃebě hupschoši wot Pilatusa, abū jomu
 pławowane būto, až mogł to Jesušowe Schěto

hobstar
 jej wo
 bu jon
 nieja
 tak fre
 togo ʃ
 jo kM
 Schet
 pschim
 pscheto
 go Kni
 Zschin
 kogo k
 ʃnaž k
 schelo
 mußat
 suša
 na K
 tom j
 mußat
 wu:
 to ʃe
 reńne
 sechu
 wele
 le S
 wele
 now,

hobstarasch. Wězej won níz nepožedascho, wě-
 zej won tež namožascho njetu požedasch; a wono
 bu jomu to pschimdane. Kak welgim spofojom
 nějo pschi tom jogo Hutschoba būta! Wonžěscho,
 tak ktej Kschizi, och! kaka to běscho Droga sa
 togo bamego Lubowara Jesuša! a kak jomu jano
 jo kMůsli būto, ako won to sbělone to fschawe
 Schěto Kristuša jo tam wišajzi wizek! Won
 pschimě jo — sawěscze se czešezima Rukoma,
 pscheto wono ga to běscho to humarsle Schěto to-
 go Kněsa! To zujascho Jesep sawěscze se śwětim
 Zuschim. Won dere bnaž mejascho pschi tom ně-
 kogo kPomozi, bnaž jomu pomagascho Johaneš,
 bnaž hišczi druge wot tich Jesušowich Pschija-
 schelow. Och kak jo tim Pschijaschelam Jesuša
 mušato busch, ako woni to humarsle Schěto Je-
 suša pschiměchu, a schudi, jož jano bmašachu,
 na Rani bmašachu! kaka wosketna Bol nějo pschi
 tom jich Hutschobu pschejšča! — Ze Gosdže
 mušachu busch huschěnone sRukowu a sMogo-
 wu: Zo woni nejšu pschi tem zulu! Na to, až
 to se běscho stalo, a woni to śwěte Schěto steje
 rěsneje ławi, steje Kschize běchu losowaly, ga wó-
 sechu woni jo se bwojima Rukoma dołoj, a kak
 wele Dsow nějo bnaž s jich Wozowu na to humars-
 le Schěto padnuło, ako woni jo tak našechu; kak
 wele Dsow nějo padnuło do tich gosdžowich Blus-
 now, do teje rostějsteje Hutschobi a do tich sbūt-

nich Kanow! Woñi pschi tom tak ñezo zuiachu,
 zož šebé potom šnaž šamí ñejšu mogly hovišich,
 woñi še mušachu mušlišch: nasch ñejlepšichi
 Pschijaschel jonabogi: ñet bužomú jogo sakopasch
 a how jogo ñebužomú žedñe, žedñe sašej wi-
 žesch! Tak še tež mušlaschtej Marija a Joha-
 neš, pscheto stogo, zož še po tom Gbrejstawanu
 sta, jo wižesch, až won: še na to šame šowschim
 ñemušlaschtej, lež rownož won jima dosčž bēsch-
 wot togo prōtkwōn groñik. Ale te štowa ñebe-
 chu jima šowschim fšutschobé schly, abo wonej
 jo bēschtej na ñejmenschem sabūtej. Až to Schē-
 jo, kotarež wonej ñeto fRowoju poraschtej, po
 krotkem dejascho sašej wotžiwesch, to jima ñepschi-
 že do Mušli, wonej bēschtej do Bolojčzi pscha-
 wé pschepañonej a ñemušlaschtej še na ñiz, ako
 na tu šmersch šwojogo Rñesa! Och! šdicho-
 waschtej wonej: te fšchafite šusta še ñebudu
 wēzej wotworisch a šnama pogroñisch; tej luboš-
 nej Wozi ñebužotej wēzej na naju glēdasch; tej
 Gubé naju ñebužotej wēzej fLuboscju požkasch; tej
 Dose ñebužotej wēzej fnama pschysch — och!
 mej ñebužomej jogo wēzej wižesch, wēzej šlū-
 schasch! Štakimí Mušleñamí hobstaraschtej
 wonej to wošebne Sakopañe, a ñesporowaschtej
 pschi tom ñiz. Kotari wērni Lubowar Jesuša
 še dere na Sporowanē mušli, gaž štomu pschižo,
 až še dej jomu šnezim šlužijch? Marhi a Aloe,

broge Sela a Žalbi buchu jomu bogasche pschina-
 bone. Zo mušascho tudy wó tej Hutschobé Ma-
 rije, teje Jesuſoweje Moterki, přetřhysch, ako
 wona to humarle Scheto ſwojogo ſina, to ſcha-
 we Scheto tak wizescho naſcž, a ſe pschi tom mu-
 ſascho muſliſch : to jo moj ſin, — to Gole mo-
 jeje Hutschobi — won jo nabogi ! Won hordu-
 jo net ſakopani ! Zo muſascho ten Zaſ jeje mo-
 terzina Hutschoba zuſch ? Možascho wona hiſch-
 cži plakaſch, ga jo ſawěſcže jedna dſowa Rěka ſa
 drugeju ſjeje Wozowu běžala, a jeje Dſi ſu ſe
 ſtimí drogimí Selamí a Žalbami ſměſchaly.
 Pſcheto wona běſcho ſawěſcže bliſko pschi nem,
 glědaſcho na to Scheto ſwojogo lubego a ſchaſ-
 nego Goleſcha, a hogledaſcho ſebé kuždu Ranu
 pschawé, a da ſwojim moterzinim Dſam, gaž
 žgan dla nehugronezeje Woloscži možascho pla-
 kaſch, běžaſch. Ale teke te Dſi togo Joſepa, to-
 go Mikodemuſa, togo Johaneſa, teje Marije
 Magdaleni a tich drugich Pſchijaſchelow a Pſchi-
 jaſchelničow Jesuſa, kotarež podla běchu, smě-
 ſchachu ſe ſtimí drogimí Selamí a žalbowachu
 to Scheto Jesuſa a hochropíchu te Rubiſhcža,
 do kotaričž to Scheto bu hurníte, a tak bu ſpoſt
 nehugroneze wele Woloscžow a Dſow teje Luboſ-
 cži to Jesuſowe Scheto wot jogo Pſchijaſchelow
 rědne hobſtarane a do Roma položone, do Joſe-
 ſowego hegen nowego Roma ; ten Rom bu žo-

gnowaní psches ten Wotpozint togo Jesurowego
 Scheta. Och kak rad won jen stomu da! kak
 welika ta Wěz jomu běscho, až won to přemejascho,
 a až jomu to bu pschirwane! A kak welika jomu
 ta Wěz nějo akle po tom Gorejstawanu togo Kńě-
 sa bůta! — How něto dejascho to Scheto togo
 Kńěsa wotpozimawsch. To běscho jedna taka
 žtunda togo Sakopana, kotaraž až do Nimer-
 nosczi jo kńěsabuschoju! Jadno mošebne Sako-
 pane, kakež hišczi niwula neběscho bůto, daniž
 busch nebujo! Och Grěschnikowa Hutschoba!
 ja hi ti něto to Jesurowe Scheto pschewozita wot
 Kschize až kRowoju, tak abů wono něto bu sako-
 pane bůto? a kak jo schi pschi tom kMůkli? Zo
 ti pschi tom žuiosch, a zo ti masch na tom samem
 nabogem Pschijaschelu? Zo ti masch na tom sa-
 mem Duchu, kotariž stogo Scheta jo huišchet, a
 wō tima Kufoma togo Woschza wotpozimawsch?
 Zo ti masch na tom Schete, kotarež běscho polne
 Krow, a kotarež wō tom Krowe wotpozimawsch?
 Pschijaschele Jesuša! přůschcjo ten Głos teje
 Grěschnikoweje Hutschobi, kotaraž wō Jesuša
 wěri, a kotaraž přwoj Trojt wō tej Jesurowej
 Hutschobě jo namakata, přůschcjo, zo ta sama
 Hutschoba žujo, gaž jej to, zož dlej ako předi-
 nascjo hundred Lět he jo stalo, wō Wěre tak blis-
 ko jo, abů stalo to he akle něto, a wona he sta-
 fim wō tom Krowe togo Kńěsa namakajo; přůsch-

jezo pschawé, zo wona zujo, pscheto to nějo khu-
pomeženju; kłuschožo jano, zo wona grońisch
pschemožo: Och kak dere mě jo na tom Měscze
togo Měra! Kaki tam bujo strowi hochložezi Wēt-
schif! Tam ja doholujom kuzde wošebne Scherpeńe
mojogo Kńesa; tam ja doholujom, zož won
na Duschi a na Schěle jo hustojak, a doholujom
pschi tom wezej ak towsint ras to słowo: sa
mńo? —

Och ten Duch, kotariž wó tima Kufoma
togo Boschza wotpozima, ten jo sa mńo žetak a
jo schifno to žeto mojeje Dusche na še wóset;
wono bužascho mojej Duschi němožno bůto to že-
to sžetask, kotarež ta Boža Pschawdoscz pože-
dascho, ta Duscha Jesufa jo jo na še seta, dla
Lubosczi — a kradu humjadla. Och kak běscho
jogo Duscha tak welgim schischczana. Wono
běscho mojo Břemě, kotarež jogo tak welqim
schischczascho. Wono běchu moje Břěchi, koto-
rež na ěom lažachu, wono běscho moja žtrocha,
wono běscho mojo Klěsche, kotarež jogo trechi!
Kak běscho ten Duch, kotariž ěeto wó tej Hut-
schobě togo Boschza tak ředně wotpozima, tak wó
žele, abů schifno sa mńo kžtandoju sporak, zož
wó Žažu a Ěimernosczi kmojej Sbožnosczzi tróba
běscho! Och zo nějo ten Duch hustojak, wot pře-
nego Hofognuscha až kšlednemu, kotarež won na

šwěsche běšcho! Kaŕ won nějo želaŕ, wó ja-
 nom, mímno Pšestasha! Kaŕ wele Šdichoma-
 now nějo won sa mńno k Bogu poŕlat? Kaŕ nějo
 ſe ten Duch sa mńno teſchńit wó tich ſlednich Žeun-
 dach togo Žiwěna, wó tej Teſchnoſczi pſchi wole-
 jowej Gore, wó tom ſmértneſem Wojowanu, žož
 ta Teſchńiza taŕ welika buwaſcho, až ſowſchian
 kſchawi Šnoj ſe ſtimí Dſamí ſměſchaſcho! Kaŕ
 ten Duch jo ſcherpeŕ pſchir ſchiknom Šanizowa-
 nu, pſchir ſchiknom ſromoſcheńu, kotarež jogo
 ſmaſaſcho! Kaŕ won nějo ſcherpeŕ, ako won wot
 Boga ſpuſchcžoni běšcho! A ſchikno to jo won sa
 mńno huſtojaŕ, mě k Lěpſchemu, na mojom Měſ-
 cze! Won wotpožiwa něto, a ja płažom sa nim!
 ja płažom sa tim doſcž martrowanim, něto licho-
 wanim a loſowanim Duchom — och yabú ja to
 hiſchcži lepej mogt! mogt ja wó janom sa nim
 płaſaſch! mogt ja jomu sa jogo žurne něto kra-
 du huwěžone Žeto wezej Žeka a Dſow teje Lúboſ-
 czi hoprowaſch! — A ti kſchafne Šchěto, ti
 Šchěto poŕne Ranoſ moſogo Rńěſa! Ti wotpo-
 žiwaſch něto wó Rowé, a tebé ja ſe hiſchcži raſ
 pſchawé hogledam. Tudi wižim ja te Žlonki, koto-
 rež sa mńno želachu, pſchoſte, a hochropijom je
 ſmojimí Dſamí. Tam jo ta Glowa, kotaraž ſe
 sa mńno do ſmerſchi ſ'chili, pſchikſchita ſ Ranamí,
 ſkotaričž taŕ wele Kſchwé jo běžala; jo ta ſama
 Glowa ſe ſ'chili sa mńno do ſmerſchi, abú jo

Trožt a Skobodnosć mogt měsch, moju Słowu
 swinusch kžiwenu. Tam stej tej Bozi, kotare-
 ju Dsi bjes Lizbi su bježaly sa mño, a kotarejž se
 mojogo dla tak muznej napłakaschtej; tej kschaf-
 nej Bozi stej nito kšmértnemu Spanu samkño-
 nej. Za wizim hışczi tu slednu šmértnu Dsu,
 tu slednu Parlu, kotaraž po jogo kschawima
 humarkima Lizoma dołoj bježascho — och teke ta
 nejšlenšcha bježascho sa mño, teke ta nejšlenšcha
 Dsa teje šmertschi bježascho tak sa mño, až mě ne-
 zo sašluži! tam stej tej kschafnej, tej nimerne řed-
 nej Bozi, tej Bozi połnej Trožta a Gnadi mo-
 jego nejlepschego Pichijaschela, na mojom Měscje,
 mě kšěpschemu łamanej! Och kak wonej huglě-
 daschtej, ako se łamaschtej! To Huglědane, to
 šmértne Huglědane ja žedne nesabůňom! Tam
 stej tej Lizi, kotarejž tak žesto seldsamí polatej běsch-
 tej mojogo dla, tam stej wonej nito wówschosć
 šbėlonej a hışczi se Kschwju pokschitej! Tam
 stej tej Huschi, kotarejž mojogo dla tak žesto wele
 nedobrego mušaschtej šlůschasch, kotarejž schifno
 kromoscharške Grano, kotarež ja sa Pschawom
 dejach šlůschasch, sa mño šlůschaschtej; nito
 wotpozimatej wonej! Tam su te Huska, kotarež
 šame šłowa togo Žognowanā hugronichu, kota-
 rež hışczi na slednem sa mño to welike šłowo
 hugronichu: Wono jo dopołnone! te šame Hu-
 ska su nito samkñone. Ze kschafne Huska mo-

jogo Pſchijaſchela, mojogo nejlepschego, nejlubſchego Pſchijaſchela, ſu ſeto wo ſmerschi ſamſkone, abſu woni me ſame Žiwene mogly ſapowédasch. Och kak ſłowa budu ja hiſcheži ſtich Huſt kſtúſchaneju krinuſch! — ſame ſłowa togo Žiwena. — Och kak me bužo, gaž moj Kneſ me bužo hupožkaſch, ſtim Požkom tich Huſt, kotarež ſu ſa mño ſbèlely! — Tam ſtej tej Ruže, kotarež ſa mño pſchibitej bėſchtej, tej drogej Ruže, wo kotarima ja mojo Mě laſujom, mojo Huſwoleně ku Onaže, ſjogo hegen Kſchwuju piſane. — Tam ſu te Drog, kotarež ſa mño tu Drogu kſmerschi žechu; a ſchikne te Drog, žinaču, kotarež ja niſula k Božem Spodobanju nebi mogl žiniſch. Och kak hupožkajom ja tej pſchekłojtej Ruže a Moſe! kak mazam ja je ſelſſamí togo Žěka a teje Luboſczi! — Tam jo to Echělo, kotarež ſa mño bu dane a wo tom Plomeņu togo Božego Gnjwa lažascho — Tam jo ten Drotk, kotariž ſe ſa mño cžěſeſcho, ſa mño wot Hegna Božego Gnjwa bėſcho pſchejžoni. — Tam jo ta Huſchoba, ta dobra, ta lubujuza, ta pſchijaſna, ta kſchaſna Huſchoba, kotaraž ſa mño bu pſchekłojta! Och na ſu ja dajom tu Kěku mojich Dſow bėžasch. Ta ſama Huſchoba bu wotworoſna, abſu ja lutne Bože Žognowaně, lutni Boži Drožt ſnej mogl požeraſch. Steje Studne pſchizo me to Pyche togo Žiwena. Na

tom mam ja jadnu wotworonu Studnu, psche-
 schiwo schiknomu Grěchu a Mezistosczi. Ta wot-
 worona, ta pschektoja Hutschoba Jesufa bužo
 neta samno pscheze wotworona busch, steje budu
 ja schiken Trožt hischezi wó tej šlednej Žtunje mo-
 jogo Žiwěna pozerasch, steje budu ja šebé hisch-
 czi wó tom šlednem Hofognuschu ten Trožt šěsch,
 kotariž mě tróbní bužo, steje budu ja wó tom Ho-
 fognuschu teje šmerschi kŽiwěnu pschysch; 'taki
 Trožt ja ten Žaš smeju, kotariž mě tak bužo ho-
 chłožisch a mozowasch, až mě potom tróba nebužo,
 abú ja wezej tak mozowani hordował. Tak ne-
 jo, sa mojim Huglědanim, na tom Jesufowem
 Schěle níz, žož nedejało sa mno hužitne busch—
 Žedna Kana, kotaraž nebúla polna Mozi. Tež
 ten Botpozink togo Jesufowego Schěla jo sa
 mno hužitni; tomu šamemu Botpozinkoju mam
 ja še to žěfowasch, až ja teke ras budu mozymoju
 Glowu rědne kBotpozinkoju dołoj položisch.
 Psches ten Botpozink šwojogo Schěla wó Kowé
 jo moj Pschijaschel teke moj Kow hušwěschit, a
 mě to šwarbował, až mojo Schělo teke ras šMě-
 rom bužo wotpozimwasch! Tak groňi ta Grěschni-
 kowa Hutschoba, kotaraž wó Jesufa wěri, tak
 groňi wona, gaž jej tak jo, abú bula wona hisch-
 czi wó Jesufowem Kowé — abú mogla wona
 sa jogo hujžonim Duchom plakasch, šebé to šra-
 none Schělo hoglědasch a jadnu Wěz ja teju dru-

geju hobmüßlich. Tak groñi ta Grěschnikoma
Hutschoba, a to, zož wona možo hugronisch, jo, až
jo hischeži ras doholujom, jano ten nejrijschi
Žel mot togo, zo wona zujo. Och jadra taka
Hutschoba zujo, zož wona na tom dopoklonem
Humožniku ma; wona zujo, až na nom schifno
ma, zož šebé jano možo požedasch nam schu Ni-
mernoscž.

Ziņiz.

Moje lube Pšchijaschele! Wostanmú wó
Jesufowem Rowé! Masche Hutschobi šebé jo
deje doholowasch, zož Jesuf sa nas jo žinił a
scherpet.

Mú zomú se šwětimí Múšlenamí wó Žtil-
nosczi na to Želo jogo Dusche, šžimž won nam tak
wele jo sašlužit, spomínasch, a šebé to jogo Šchě-
to, kotarež jo se Kšhwju a šKanamí pokschite,
šPonižnoscžu a šHužitkom hogleđasch. Och ta
Hutschoba, kotarež to žini, a štim hokoto pojžo,
ta smejo šbožne Žtundi. Wona bužo dere hu-
markowasch, až wó tom sa nas šaresanem Božem
Žagñeschu schifna šbožna Połnoscž budli; a fak
rada nebužo wona še šwojomu Kñěsu a Humož-
nikoju modlišch, fak rada jo nebužo žinišch, až
wona jomu šama še a šwoje Dsi kŽěkoju bužo
pščiñascž! O moje lube Pšchijaschele! Jesuf

Kristuſ, ten ſchizowani, buž nam ſchiknim pscha-
wé žiwí wó tej Rědnosczi jogo Martri! Och kaſ
dere bužo žinisch, gaž pschi tom wó kuždego Hut-
ſchobé bužo ſnėsch: Ja ſom hujadnani! Kaſ
nehugrońeze dere bužo to tej Jeſuſowej Hutſcho-
bé žinisch. Amen.

eye
eye
a
neja
ego
sch,
hed
das
ni-
no-
ch:
jo
do
eriz
ne:

om
sch,
ad-
nej
ite
am
rer-
teju
jo;
bu
s

